

عنوان مقاله:

ارزیابی خشکسالی هیدرولوژی حوزه آبخیز سد زاینده رود توسط روش حد آستانه

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی یافته های نوین در علوم کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مینا رضایی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت و کنترل مناطق بیابانی، دانشگاه یزد.

محمدحسین مبین - استادیار دانشکده منابع طبیعی و کویرشناسی، دانشگاه یزد

نرگس منتظری - دکتری آمار استنباطی، دانشگاه یزد

محمدامین اسدی - استادیار گروه مرتع و آبخیزداری، دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

خشکسالی یک پدیده خزنده محیطی است. این پدیده موجب کمبود آب برای برخی فعالیت ها، گروه ها و محیط زیست می شود. بنابراین ارزیابی و تحلیل آن برای مدیریت و برنامه ریزی بهتر منابع آب حایز اهمیت می باشد. بخش بالادست حوزه ی سد زاینده رود طی سال های اخیر با خشکسالی های هیدرولوژیک با شدت بالا روبرو بوده است. کاهش حجم آب سد زاینده رود و حجم جریان، افت شدید سطح ایستابی، بایرشدن بخش زیادی از اراضی کشاورزی، محدود شدن فعالیت های صنعتی و به ویژه توریستی از مهم ترین پیامدهای این خشکسالی هاست. تحقیق حاضر سعی دارد با ارزیابی خشکسالی هیدرولوژیکی در حوزه آبخیز زاینده رود، گامی در جهت مدیریت علمی خشکسالی در این حوزه بردارد. در این تحقیق با استفاده از داده های دبی روزانه 3 ایستگاه هیدرومتری و روش حد آستانه (Q70، Q95) حجم کمبود و تداوم خشکسالی استخراج و مورد تجزیه قرار گرفتند. نتایج بررسی ها نشان داد بیشترین حجم کمبود و بیشترین تداوم خشکسالی در حد آستانه 70 و 95 درصد در ایستگاه ها از سال 2000 به بعد رخ داده است. بیشترین حجم کمبودها در ایستگاه سد زاینده رود در سال های 2000 و 2008-2016 مشاهده شده است. با توجه به بررسی های مجموع حجم کمبود و حداکثر تداوم خشکسالی می توان بدین نتیجه رسید که آستانه 95 نسبت به آستانه 70 در تشخیص خشکسالی ها بهتر عمل می کند.

کلمات کلیدی:

حوزه سد زاینده رود، خشکسالی هیدرولوژیک، حد آستانه، حجم کمبود، تداوم خشکسالی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/800021>

